

BRALNO DRUŠTVO
St. Anj v Slov. Jos.

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
spravilstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
žajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 52.

V Mariboru, dne 26. decembra 1901.

Tečaj XXXV.

Vabilo na naročbo.

S prihodnjim letom stopi

„Slovenski Gospodar“

v 36. leto svojega obstanka. Mi prosimo vse dose-
danje naročnike, da nam ostanejo še tudi za prihodnje
leto zvesti. Prosimo pa tudi, naj nas podpirajo v našem
trudopolnem delu s tem, da pridobivajo nove naročnike.

Ostali bodemo vedno zvesti svojim dosedanjim na-
čelom ter se neustrašeno potegovali za narodne, posebno
pa za kmetijske pravice pod našim starim geslom: „Vse
za vero, dom in cesarja!“

Naročnina „Slov. Gospodarja“ s prilogo „Naš
Dom“ je neizpremenjena, namreč kakor dosedaj:

za celo leto . . . 4 K
za pol leta . . . 2 „
za četrť leta . . . 1 „

Naročnina naj se pošilja na

Upravništvo „Sloven. Gospodarja“,
Maribor.

Slava Bogu . . .

Kdor hoče v miru živeti, se ne sme pe-
čati s politikom. V politiki ni miru, ampak ne-
prestan boj. In kogar boli, ako se nasprotnik
napada in napada, dokler ne podleže, naj
nikdar ne pogleda v politiko. Krščanskemu
politiku so voditeljice: resnica, pravica in
zakon. Pravico in resnico smo dolžni ozna-
novati zavoljo Boga, zakon moramo pa spo-
štovati zaradi države.

Prav rada se krščanskim politikom pri-
poroča ljubezen do bližnjega. Če nasprotnika
kedaj bolj trdo primejo, gotovo jim prihaja

glas iz nasprotnih vrst: Kje je vaša krščan-
ska ljubezen? Kakor oče kaznuje otroka, ker
ga ljubi, ker bi rad imel vzorno dobrega
otroka, tako se tudi katoliški politik bojuje
proti nasprotnikom, da brani pred njimi res-
nico in pravico ter da jim vzame zasleplje-
nost. V tem pa izvršuje krščanski politik že
ono čednost, ki jo imenujemo krščansko
ljubezen. Le na duhu ubogi ljudje kličejo
krščanskim politikom čednost krščanske lju-
bezni v spomin . . .

Ker je politika boj, je vendar vedna
nevarnost, da se v boju vnamejo strasti in
da se tudi krščanski politiki bojujejo z večjo
vnemo in razdraženostjo, kakor bi bilo železi.
Danes, ko se spominjamo vélovečenja Sina
božjega, ki je prinesel mir ljudem, klanjamo
spokorni svojo glavo, če smo se kedaj v tem
pregrešili. Prosimo Boga odpuščanja ter mu
ponižni kličemo z angelškimi glasovi: Slava
Bogu na višavah! Le Tvoje slavo smo iskali,
le za Tvojo slavo smo se borili!

Vsem prijateljem, somišljenikom in na-
ročnikom želimo vesele božične praznike.

Pod božičnim drevescem.

Slovenski stajerski kmetje stojimo pri
božičnem drevescu ter gledamo, kaj nam je
milostiva gospa politika položila pod božično
drevesce. Gospa politika nas ne ljubi, kajti
darov je le malo za nas Slovence in še ti
niso posebno dragoceni.

V narodno gospodarskem oziru smo do-
bili kmetijske zadruge; gotovo bodo nam ko-
ristile, če jih naša nemška večina v deželnem
zboru ne bo izrabila za svoje ponemčevalne
namene. Poznamo večino in ne zaupamo ji
ničesar. Za provspeh kmetijstva se je letos
dovolila v državnem zboru svota 4 milijonov.
Izrabljajmo jo! G. posl. Žičkar in vrli tova-
riši so nam izbojevali ugodnost posojil
za opustošene vinograde. Za drugo leto upamo
najti pod drevescem tudi zakon za varstvo
domačih vin.

V deželnem zboru se je skoval predlog
Stallnerjev, kateri nam hoče vzeti v okrajnih
zastopih vsako odločilno besedo. Upamo, da
tega smrtonosnega darila ne najdemo nikdar
po božičnem drevescem.

V narodnemu oziru nismo dosegli slo-
venski kmetje kakor tudi drugi slovenski
stanovi nobenih ugodnosti. Vendar mi ne
obupamo . . .

V verskem oziru nam jemljemo slabi
časniki mnogih pobožnih somišljenikov. Načo
misli grede narazen, mi se cepimo. Škodo
trpimo torej dvojno, duševno in gospodarsko.

Število časnikov, ki se borijo za naše
kmetijske pravice, se je pomnožilo. Vrli
«Naš Dom», nam junaško brani našo domo-
vino. Njega se posebno veselimo, ker ga vi-
dimo pod letošnjim božičnim drevescem.

Sicer pa je pod božičnim drevescem vse
prazno. Slabo leto! Za to pa iz srca želimo
srečnejše novo leto!

Listek.

Samostanski zvonovi.

Poslov. M. T. F.

Božični večer je priplul, troseč veselje.
Debela gosta megla se je vlegla na trudno,
zasneženo zemljo. Goste snežinke so padale
kakor belokrilati metuljčki na temne strehe.
V obraz in lase so se sipale hitečim ljudem
in se topile ondi kakor sladka nada v grenki
resnici. Brleče svetilke so pošiljale na po-
beljeni tlak blede žarke, da so se bele snežne
zvezdice, katere je dosegal mrkli žar luči,
blestele kakor rosa ob jutranji zori.

Razsvetljena so bila okna palač, hrupno
veselje je donelo izpod bogato okrašenih bo-
žičnih drevesc v tiho, sveto noč. Drago vino
se je penilo na polnih mizah mogotcev, ka-
terim ni bilo sredi bogastva znano, da žive
z njimi bitja, ki nimajo za lačne zobe niti
trde skorjice suhega kruha. In v to veselo
drvenje v šumečih, blestečih dvoranah je
donelo ubrano, mogočno petje samostanskih
zvonov.

Glasililo se je to zvonjenje, kakor bi ho-
telo karati vse brezskrbne in brezsrčne mo-
gotce in bogataše.

Na voglu najlepše, krasno razsvetljene
palače, iz katere je veselje in živahnost naj-
bolj donelo v mrzlo, tiho, sveto noč, je stal
poleg ženice, ki je pekla kostanje, zelo borno
oblečen mož, drhteč in tresoč se mraza.
Bledi obraz mu je razsvetljevala ulična
svetilka.

Iz globoko uklesanih gub na njegovem
obrazu sta odsevala beda in glad.

Ves večer je stal siromak na ulici in
gledal vesele in zadovoljne obraze mimoido-
čih ljudi ter upal, da dobi kak milodar —
brez prosjačenja

Saj se bere ubožcu potreba v trudnih
očeh. Toda iz gub na čelu tega bledega moža
ni znal nihče brati, kaj trpi njegovo srce.

Matere so nosile mimo njega igrače in
mnogotere druge stvari za svoje otroke,
možje so hiteli s polnimi zavitki in izginjali
v gosti, vlažni megli. Prodajalci so nosili
vsakovrstne stvari mimo in mu jih ponujali:
«Kupite, kupite za otroke!»

Žalosten nasmeh mu je obkrožil vsaki-
krat od mraza otrpla usta, oko se mu je
stemnilo, in iz prsi se mu je izvil globok,
otožen vzdih. Na dom svoj je mislil, na
temno sobico tam v predmestju, daleč od teh
blestečih hiš in palač. Na ženo svojo je
mislil, ki mu leži bolna doma na trdih deskah,
na otroke, ki se stiskajo k svoji mamicini in

si, — proseč jo kruha, huhajo v zmrzle
prstke. Srce mu je hotelo počiti od žalosti.

Kako rad bi se bil zjokal, ali solze so
mu pošle, saj jih je prelil v življenju že
mного, mnogo — — —

In nihče mimoidočih ljudi ni opazil te
srčne bede v obrazu bledega moža. Kako
tudi, ko je vsakemu srce kipelo od veselja?

Osmo uro so oznanjali udarci iz line
samostanskega stolpa. Zdramil se je blede
mož iz motnih sanj in zopet se spomnil
gladnih svojcev.

Tedaj se pa ni več sramoval. Prvega,
ki je prišel mimo, je poprosil s tresočim,
tihim glasom milodara. In potem vsakega,
ki ga je zagledal. Vsi so ga začudeno motrili,
nekateri ga celo karali, zakaj prosjači — a
nihče mu ni dal ničesar.

Mraz je prihajal, ljudi je bilo vedno manj
na ulici. Nad bledim možem v razkošno
opravljeni dvorani pa je vladalo veselje —
nič skrbi, nič bede ni bilo v svetlih prostorih.

Ha, zadovoljni ljudje morajo pač imeti
dobro srce!

Tja se napoti torej blede siromak, kjer
sta sredi hrupnega veselja tekmovala zlato
in srebro z baržunom in svilo.

A zapodili so ga, ga zvali berača in
se mu smejali z grohotom — vmes pa so

Današnja številka ima božično prilogo.